

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010362
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010362.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. mája 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

Y. T.,

nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom L., t.č. v inej veci vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/117/2015 zo dňa 3. februára 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Y. T. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. a § 127 ods. 4 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa v septembri 2014 do 24.3.2015 v Prievidzi, v dome L. V. sa pod vplyvom toluénu asi štyrikrát vyhrážal zabitím svojej matke W. Y. a u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu, že vyhrážky uskutoční.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr.zák., § 38 ods. 4 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku a následne písomne odôvodnil sám a aj prostredníctvom obhajcu. Obžalovaný najmä poukázal na to, že poškodenej tvrdí vo svojom obvinení, že som sa jej mal vyhrážať, a to vždy pod vplyvom omamných látok, lenže jemu probačný úradník Okresného súdu Prievidza nariadil v novembri 2014, aby som sa podrobil testom na užívanie omamných a psychotropných látok, s výsledkom negatívne. Tieto výsledky vyvracajú tvrdenie poškodenej a nemohol som sa jej teda od septembra 2014 pod vplyvom žiadnych omamných látok vyhrážať. Poukazuje na jej výpovede, kde tvrdí, že ma obavu o fyzické násilie a že nemá obavu z toho, že by som jej ublížil. Ďalej poukázal aj na výpoveď svedka Y. H., ktorá vo svojej výpovedi tvrdí, že jej poškodenej hovorila ako som sa jej mal vyhrážať zabitím, a to sa vraj malo stať v máji 2015, čo samozrejme nemôže byť pravda, lebo v tom spomínanom čase som sa už nachádzal vo väzbe. Samotná poškodenej navádza svedkyňu na krivú výpoveď, ovplyvňuje ju. Navrhol doplnenie dokazovania pribratím znalca na posúdenie duševného stavu poškodenej, lebo sa jedná o osobu, ktorá už dlhodobo trpí psychickými

problémami. Pre tieto dôvody žiada krajský súd, aby vec vrátil späť okresnému súdu a prikázal, aby vec znovu prejednal, lebo je zrejmé, že pochybil. Obhajkyňa v dôvodoch odvolania poukázala, že rozhodnutie krajského súdu nie je v súlade so zákonom, nie je správne ani spravodlivé. Rovnakou vadou následne trpí aj rozhodnutie o vine obžalovaného napadnuté týmto odvolaním. Ako najdôležitejší dôkaz usvedčujúci jeho osobu vzal v úvahu výpoveď matky W. Y. obsiahnutý v podanom trestnom oznámení a následne vo výpovedi svedka. Tieto dva dôkazy vykonané pred vznesením obvinenia a bez prítomnosti obhajcu sú dôkazmi, na ktorých krajský súd postavil svoje rozhodnutie a následne bolo toto rešpektované súdom prvého stupňa po vrátení veci. Súd pri rozhodovaní o vine prihliadol iba na tieto dva výsluchy matky obžalovaného a na ostatné dôkazy vykonané v prípravnom konaní, resp. v konaní pred súdom neprihliadol. Svedkyňa Y. H. hovorila, že nebola nikdy priamym svedkom žiadneho správania obžalovaného napĺňajúceho skutkovú podstatu trestného činu. Zároveň poukázala na výpoveď svedkyne, kde sa svedkyňa vyjadrila: „Hovorila jej i, že sa jej vyhráža zabitím, malo sa to stať asi v máji, nehovorila prečo, že mu len ona povedala, aby bol ticho“. Toto tvrdenie svedkyne značne oslabuje jej dôveryhodnosť, resp. dôveryhodnosť osoby, od ktorej svedkyňa toto tvrdenie prevzala, keďže v máji 2015 bol obžalovaný vo väzbe. Svedok T. N. potvrdil, že konflikty boli vždy obojstranné, že jeho matka je problematická. Svedkyňa T. T. podávala informácie o spôsobe a forme spolužitia obžalovaného a jeho matky v spoločnej domácnosti a na jej svedectvo neprihliadol ani krajský súd. Do pozornosti dávajú jeho odsúdenia z roku 2008, kde bola poškodenou práve stará matka T. T.. Ďalšou významnou okolnosťou je výpoveď samotnej poškodenej, že hádky boli vzájomné. Je toho názoru, že postup súdov nie je zákonný, ak jeho úloha spočíva v selekcii vykonaných dôkazov s úmyslom vybrať tie, ktoré hovoria v jeho neprospech. Na hlavnom pojednávaní svedkovia W. Y., T. T. a T. N. odmietli vypovedať a súd tak prečítal ich výpovede z prípravného konania, keďže sú vo vzťahu blízkom k obžalovanému. Tento fakt je opäť ďalším z radu skutočností, ktoré odôvodňujú rozhodnutie o jeho nevine. Pre rozporupnosť výpovedí poškodenej sme v konaní navrhovali, aby bol jej stav skúmaný znalcom z odboru psychiatria. Súd zamietol náš návrh. Navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vo veci sám rozhodol, alebo aby uložil okresnému súdu vo veci konať a rozhodnúť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. zamietnuť ako nedôvodné. Obhajkyňa obžalovaného navrhla vyhovieť odvolaniu, pričom poukázala na dôvody odvolania.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa v tomto smere v odvolaní nebola vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K námietkam obhajoby je potrebné predovšetkým uviesť, že právny názor odvolacieho súdu je pre prvostupňový súd záväzný. Ohľadom namietaného, že súd vzal do úvahy výsluchy svedkov, ktoré boli vykonané pred vznesením obvinenia, je potrebné doplniť, že svedkovia boli vypočutí aj po vznesení obvinenia a v prítomnosti obhajkyne obžalovaného. Obhajoba namietala, že súd nevzal do úvahy ostatné dôkazy. Je však potrebné uviesť, že v prvostupňovom rozhodnutí súd podrobne rozoberá všetky vykonané dôkazy, tak výsluchy svedkov, znalecké dokazovanie, či listinné dôkazy. K namietanej svedeckej výpovedi svedkyne H., odvolací súd uvádza, že svedkyňa použila výraz, že to bolo „asi v máji“, teda si nebola istá obdobím, na ktoré sa jej poškodená sťažovala ohľadom toho, kedy malo dôjsť k vyhrážaniu obžalovaného. Samotná okolnosť, že by si svedkyňa nespomenula na presné obdobie neznamena, že by jej výpoveď bola automaticky nevierohodná. Obhajoba tiež namietala, že svedok N. potvrdil konflikty medzi obžalovaným a poškodenou, toto však samé osebe nesvedčí o nevine obžalovaného. Pretože na uznanie jeho viny svedčili iné dôkazy. Aj samotná poškodená konfliktný vzťah s obžalovaným nepopiera.

K svedkyni T. krajský súd uvádza nasledovné. Je pravdou, že sa snažila svojou výpoveďou nepoškodiť obžalovanému a mala snahu časť viny za problematické spolužitie v rodine preniesť na svoju dcéru - poškodenú, avšak z vykonaného dokazovania vyplynulo aj to, že sa často zastávala obžalovaného, dávala mu peniaze, a to napriek tomu, že vedela o tom, že užíva toluén. Je teda zrejmé, že či už z dôvodu vyššieho veku, alebo z dôvodu nezvládnutia rodinnej situácie vlastne obžalovaného podporovala

v záhaľčivom spôsobe života a vo fetovaní toluénu. Vyústilo to však do jej zákazu, aby sa u nej zdržoval, čo však obžalovaný porušil a v dôsledku podozrenia zo spáchania zločinu na svedkyňu T. je v súčasnej dobe obžalovaný vo väzbe v inej trestnej veci.

Taktiež skutočnosť, že matka a stará matka obžalovaného, ako svedkyne na hlavnom pojednávaní odmietli vypovedať namietaná obhajobou, neznamená nepreukázanie viny obžalovanému, pretože ich výsluchy v prípravnom konaní boli kontradiktórne vykonané a jednoznačne usvedčujú obžalovaného z trestnej činnosti.

V neposlednom rade obhajobou vytýkané neskúmanie duševného stavu poškodenej, ktorý navrhovaný dôkaz aj odvolací súd zamietol, je nad rámec toho, čo už prvostupňový súd uviedol potrebné doplniť tým, že v spisovom materiáli sa nachádza správa aktuálnej ošetrojúcej lekárky poškodenej, ktorá uviedla vo svojej správe, že s poukazom na diagnózu poškodenej nie je potrebné vyšetrenie jej duševného stavu. Poškodená sama uviedla, že je dlhoročnou pacientkou, lieči sa ambulantne u psychiatričky. Z lekárskeho správ vyplynulo, že je však zodpovednou pacientkou, medikamentózne liečenou. Zohľadniac aktuálnu správu o jej zdravotnom stave, keďže z ničoho nevyplynuli závažné pochybnosti o jej zníženej schopnosti správne vnímať alebo vypovedať, ako to zákon vyžaduje pri tak závažnom zásahu do všeobecných práv svedka, akým je skúmanie duševného stavu. Teda neboli splnené zákonné podmienky na skúmanie duševného stavu svedkyne poškodenej.

Skutočnosť namietaná obžalovaným, že chodil na probačný dohľad a mal negatívny test na omamné látky, je vyvrátená samotnou správou probačného a mediálneho úradníka, z ktorej vyplynulo, že na probáciu spočiatku chodil. Na testovaní bol však len jedenkrát a potom sa viac nedostavil. Sama o sebe však skutočnosť, že mal jedenkrát negatívny test na omamnú látku neznamená, že by omamné látky neužíval, resp. nesvedčí o jeho nevine. Ani ním namietané, že poškodená ovplyvňuje svedkyňu H. sa ničím nepreukázalo. Svedkyňa H. bola pred svojím výsluchom riadne poučená a po tomto poučení spontánne vypovedala. Odvolací súd v jej výpovedi nevhliadol žiadne porušenie zákona.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam dospel súd k záveru, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, získané dôkazy aj správne vyhodnotil tak jednotlivo i v celku. V celom rozsahu preto odvolací súd na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom poukazuje.

Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody, odvolací súd zistil, že tento bol uložený v trestnej sadzbe uvedenej v § 360 ods. 2 Tr.zák., pričom aj použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. a zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby odňatia slobody podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. bolo správne a zákonné. Zároveň považoval odvolací súd trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom za primeraný, spravodlivý, zodpovedajúci osobe obžalovaného, jeho doterajšiemu životu, a teda aj zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.